

[Pernille Sams]

Det Konservative Folkeparti støtter justitsministerens lovforslag og håber på en hurtig udvalgsbehandling.

Leif Hermann (SF):

Det her er så den tredje genfremsættelse i dag, og jeg skal være lige så ordknap, som jeg har været ved de to foregående, navnlig på baggrund af, at der jo er tale om internationale aftaler, som vi skal omsætte til dansk lovgivning, og det kan selvfølgelig give anledning til, at man siger nej til lovforslaget, men det kan ikke give anledning til de store rettelser.

Dertil kommer, at de aftaler, der skal ratificeres, er et klart fremskridt i forhold til, hvad der tidligere har været. Fru Pernille Sams har været så venlig at gennemgå nogle af tingene, sådan som de er optegnet i bemærkningerne.

Vi kan tilsige ministeren en hurtig og effektiv udvalgsbehandling af lovforslaget.

Inge Dahl-Sørensen (V):

Dette lovforslag har været til første behandling her i Tinget i januar 1988, men på grund af valget blev det ikke færdigbehandlet.

I forhold til det tidligere lovforslag omfatter dette den ændring, at lovforslaget også vil gælde for Grønland, men at det for Færøernes vedkommende vil kunne sættes i kraft ved kongelig anordning.

Forslaget drejer sig i al enkelhed om ændring af en 14 år gammel lov, som handler om erstatning for atomskader, og formålet med at vedtage lovforslaget er, at vi gør det muligt for Danmark at ratificere to ændringsprotokoller, som allerede er ratificeret af 8 lande ud af 14 for så vidt angår én protokol og 6 ud af 11 for så vidt angår den anden protokol. Begge protokoller er fra 1982, hvorfor sagen nu bør nyde fremme.

Hovedideen i de to ændringsprotokoller er dels at forbedre retsstillingen for de skadede og dels at forhøje det maksimale erstatningsbeløb væsentligt: fra nu 1,6 mia. kr. til ca. 2,8 mia. kr.

Efter ændringsprotokollerne sker der derimod ikke forhøjelse af anlægsindehavernes ansvar efter Pariskonventionen, da der trods ønske fra flere stater, heriblandt de nordiske, om en sådan forhøjelse ikke kunne opnås enighed herom. Men det udelukker ikke, at landene nationalt kan gennemføre en forhøjelse af dette ansvar, hvilket bl.a. Sverige har gjort, hvorfor loven lægger op til, at også vi pålægger anlægs-

ejeren en større selvrisiko, der forsikringsmæssigt skal dække op til 564 mio. d.kr.

Hvis lovforslaget gennemføres, hvilket Venstre går ind for, kommer vi på linje med lovgivningen, der er gennemført i Norge og Sverige.

Ud fra en streng nationaløkonomisk betragtning om fordele og ulemper ved at ratificere protokollerne kan det slås fast, at hvis vi intet gør, kan erstatningsansvar over for tredjemand gennemføres af 2/3 af aftaleparterne. 2 yderligere landes ratificering bringer derved forholdet på plads som gældende for alle. Jeg mener, at vi skal gå ind for dette forhold, hvorved sandsynligheden for, at sagen snart er endeligt vedtaget, øges.

For så vidt angår protokollen om større økonomisk dækning til ofre ved atomulykker skal alle medlemslande ratificere, for at dækningsstørrelsen kan vedtages.

I Danmark har vi ikke noget atomanlæg i energiproducerende forstand, men vi har dog Risø. Hvis der sker skader forvoldt af Risø i dag, er Risø forpligtet til via sin forsikring at betale skadelidte op til 75 mio. kr. Dette beløb ønskes forhøjet til 564 mio. kr. Dernæst skal landet, dvs. Danmark, betale op til ca. 500 mio. 1968-kr., som ved ratificering ændres til 1,6 mia. kr. Endelig kan den maksimale erstatning ved det nuværende regelsæt opgøres til ca. 1,6 mia. kr., som ønskes øget til 2,8 mia. kr. Sidstnævnte risikoklasse betales kollektivt af de deltagende lande i forhold til deres bruttonationalprodukt, hvilket indebærer, at Danmark med ca. 1 pct. af de deltagende landes samlede grundlag skal betale ca. 12 mio. kr. Med andre ord: Danmarks øgede betalingsforpligtelse til skadelidte ved skade i Danmark og udlandet øges med maksimalt ca. 1,1 mia. kr., idet resten betales forsikringsmæssigt og via de kollektive bidrag.

Sandsynligheden for skader i udlandet er større, men forhåbentlig forsvindende. Det medfører, at vi kan komme til at betale ca. 12 mio. kr. ved ulykker i de deltagende lande.

Ved ulykker, der berører Danmark, hidrørende fra skader i udlandet, f.eks. Barsebäck, skal vi selv betale 12 mio. kr., men vil modtage betydelig mere, op til de nævnte 2,8 mia. kr., for alle skadelidte. I den forbindelse skal anføres, at Sverige har vedtaget et fjerde trin på op til 3 mia. s.kr., i det omfang det vedtagne tredje trin ikke dækker.